

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci

žalobkyně: **V. B.**
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2021, č.j. X, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se **n e p ř i z n á v á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2021 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty její námitky proti prvostupňovému

rozhodnutí žalované ze dne 27. 11. 2020, č.j. X (dále jen “prvostupňové rozhodnutí”), jímž ji byla podle ustanovení § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zamítnuta žádost o invalidní důchod.

II. Žaloba

2. Žalobkyně především namítala, že v námitkovém řízení doložila jako nový důkaz další nález z kožní ambulance ze dne 4. 1. 2021 od MUDr. P. Z této zprávy přitom plyne, že zdravotní stav žalobkyně se zhoršil, neboť ji donutil k předčasné návštěvě lékařky mimo plán. Skutečnost, že lékařka indikuje kontrolu po 3 měsících pak lze vykládat tak, že dřívější změny zdravotního stavu, tedy ani zlepšení nepředpokládá. Doložená lékařská zpráva z kliniky pracovního lékařství je pak důkazem toho, že se s tímto onemocněním potýká mnoho let. MUDr. P. pak chybně pochopila, co ji žalobkyně sdělila. Nesprávně pochopila, že žalobkyně stav své nemoci neřešila. Její onemocnění totiž nejde neřešit, neboť ruce ji bolí, puchýřky na nich praskají, svědí, šupinatí a mnohdy jsou dlouho zanícené a horečnaté. Žalobkyně je rok bez zaměstnání, snaží se vyhýbat spouštěčům, avšak tomu se neubrání. Dříve, pokud se osypávaly jenom ruce, tak se to dalo v práci skrýt. Při řízení vozidla však nelze brát léky na zklidnění. V případě osypání obličeje je situace ještě horší. Neustále ji slzí oči, ale i víčka a okolí je vodnaté a nateklé tak, že žalobkyně skoro nevidí, a když tak rozmazaně. Je to již téměř 5 let, co se to žalobkyni objevuje v obličeji. Žalobkyně zdůraznila, že její zdravotní situace se v čase opakovaně zhoršuje. Se stále větší četností a intenzitou se objevují kožní projevy v obličeji, přičemž se objevují náhodně po velmi rozdílných podnětech a stávající léčba je nedokáže udržet pod kontrolou. Vlivem tohoto onemocnění je žalobkyně fakticky nezaměstnatelná (z pracovního procesu je vyřazována nepředvídatelně, dlouhodobě a je fakticky nemožné vytvořit pro ni pracovní podmínky). Vyrážka se navíc nemusí objevit jenom v zaměstnání, neboť spouštěčů je mnoho (nyní nejčastěji obchod a desinfekce). Navíc perubalsám, kalafuna, pryskyřice, líh a mycí pasta je téměř ve všem. Žalobkyni pak poslední roky bolí i záda a nohy.
3. Žalobkyně shrnula, že s ohledem na novou lékařskou zprávu, měl být její zdravotní stav znovu přezkoumán. Bez objektivního lékařského posouzení pak není možné činit závěry, které dovozuje žalovaná.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření především zrekapitulovala průběh řízení a doplnila, že žalobkyně nesouhlasí s medicínským posouzením zdravotního stavu. Žalovaná navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV ČR (dále jen PK MPSV), která je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pro účely přezkumného řízení.

IV. Jednání před soudem

5. Žalobkyně při jednání především uvedla, že nemoc dále trvá. Žalobkyně nepracuje a dál dostává injekce. Zdravotní stav se zhoršil po covidu, kdy byla všude desinfekce. Žalobkyně

se každý měsíc osype, přičemž se hojí 6 týdnů až dva měsíce, ale nesmí na nic sáhnout. Horečky už nemá, puchýře ji často praskají. Ruce ji bolí. Žalobkyně nemůže pracovat ani v potravinách. Nejlepší období bylo, když pracovala ve fotbalovém klubu na Vysočině. Bere léky na zklidnění, ale pak je člověk popletený a nemůže ani řídit. Žalobkyně vždy skončila ve zkušební době, neboť její zdravotní potíže se opakují. Z tohoto důvodu skončila i v prodejně nábytku Mobelix, neboť ji pracovní lékař do prodejny už nechtěl pustit. Pak musela znovu potupně žádat o práci. Má našetřeno už jenom pár korun a vše táhne její manžel se synem a ona jim nemůže s náklady pomoci. Naplňovala ji pomoc lidem, třeba v soudním řízení, ale nemůže dělat už ani to. Nikdy neměla velké peníze jenom, když pracovala v Parlamentních listech v Praze. Napadly ji i myšlenky na sebevraždu, ale neudělala by to, neboť má hodně vnoučat. Žalobkyni byl dorovnáván příjem z pojišťovny, což však v posledních měsících nepokryje ani její výdaje za léky. Žalobkyně dříve chodívala, ale nyní ji bolí nohy a už nemůže.

6. Žalovaná setrvala na svém vyjádření a navrhl, aby bylo rozhodnuto v souladu s předloženým posudkem PK MPSV.
7. Soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 7. 9. 2021. Žalobkyně k posudku především uvedla, že na PK MPSV ji doprovodil její syn. Má srostlé obratle na páteři a potíže s klouby. Snížení pracovní schopnost ve výši 15 % ji nepřijde adekvátní. Adekvátní by to možná bylo, pokud by se osypala a do týdne to pominulo. Problém spočívá v tom, že se jí potíže neustále vracejí a ložiska zůstávají. Taky ji nepřijde správné, že se její zdravotní stav zhoršil, ale pokles pracovní schopnosti je hodnocen stejně jako v minulém hodnocení.
8. Soud neprováděl dokazování žalobkyní předloženými lékařskými zprávami z roku 2021 ani lékařskými zprávami MUDr. K. ze dne 20. 6. 2022, Nemocnice Jihlava, neurologické oddělení ze dne 22. 6. 2022, MUDr. P. ze dne 21. 6. 2022 a zprávou z psychiatrického vyšetření ze dne 20. 6. 2022.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. V posuzované věci nechal soud vypracovat **posudek** PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 7. 9. 2021. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a odborného lékaře – ortopedie. Z posudku plyne, že žalobkyně byla jednání komise přítomna a byla rovněž vyšetřena. V posudku je uveden **diagnostický souhrn**, a to: 1) *Mikrobiální ekzém rukou a předloktí kontaktní alergický a v obličeji*, 2) *Dermatitis irritativa s následnou senzibilizací na mycí pastu Contracolor přiznaná jako nemoc z povolání v roce 2004*, 3) *Polyvalentní alergie*, 4) *Stav po benigních operacích břicha, sectio caesarea, hysterektomie, cholecystektomie, apendektomie, operace kýly v jizvě po hysterektomii*, 5) *Stav po peronitidě v anamnéze*, 6) *Obezita*, 7) *Mírná depresivní porucha diagnostikovaná v 3/2021 v kontextu nemožnosti najít zaměstnání při nemoci z povolání*, 8) *Vertebrogenní algický syndrom celé páteře*, 9) *Artrosa kyčelního kloubu levého I. stupně a pravého II. stupně dle rtg. bez funkčně závažného omezení hybnosti*. V **posudkovém zhodnocení** je pak především uvedeno, že žalobkyně přichází bez

opěrných pomůcek a bez doprovodu. Při objektivním vyšetření při jednání komise bylo zjištěno, že žalobkyně má na obou předloktích na volárních stranách ekzantem, na PHK s tečkovitými krustičkami, tč. bez známek mikrobiální kolonizace. Na rukách bez exantému, kůže čistá. V obličeji tč. kůže čistá, bez exematosího výsevu. Páteř bez výrazné deformity, defugurace. Palpační bolestivost LS přechodu. pohyb L páteře omezen na 1/2 Thomayer 30 cm nad podložku. Lassegue bilat. neg. Oba kyčelní klouby palpační bolestivost VT vpravo, pohyb S 0-0-90, R 20-0-10, F 30-0-20. DKK beze zkratku. Chůze bez patologie. V **posudkovém zhodnocení** je dále uvedeno, že žalobkyně je posuzována ve věku 56 let (173 cm, 105 kg), která má střední odborné vzdělání a pracovala v různých profesích dělnických, naposledy jako prodávačka a od 4/2020 je v evidenci úřadu práce. Žalobkyně má dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a je léčena pro kožní onemocnění, ekzém, recidivující dermatitidy. Je uznána osobou zdravotně znevýhodněnou ode dne 29. 11. 2007. V posudkovém zhodnocení je dále rozebráno vyšetření kožního onemocnění žalobkyně a i alergologické vyšetření. Dále je zde uvedeno, že žalobkyně má přiznanou nemoc z povolání v roce 2004 pro diagnosu dermatitis irritativa s následnou sensibilací na mycí pastu Contracolor. Dle vyšetření z Kliniky pracovního lékařství ze dne 26. 3. 2019 choroba nadále trvá. Popsány kožní projevy, otok v obličeji, projevy mikrobiálního ekzému na pravém předloktí. I dle vyšetření ze dne 5. 1. 2021 choroba z povolání nadále trvá. Posudkové zhodnocení dále obsahuje i popis ortopedického, neurologického a psychiatrického vyšetření. Dle praktického lékaře ze dne 5. 10. 2020 žalobkyně je orientována místem, časem a osobou, chování je přiměřené, komunikace, čtení a psaní jsou přiměřené, intelekt je normální. Stoj samostatným chůze samostatná. Aktuálně ekzém v cubitách na obličeji. Je kardiopulmonálně kompenzovaná. V **posudkovém závěru** je především uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení (kožní onemocnění) uvedené v kapitole XII, položka 3 a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 5-15% Zdravotní postižení bylo s ohledem na všechna ostatní zdravotní postižení bylo hodnoceno při horní hranici pásma, tj. ve výši 15%. Jedné se o lehké funkční postižení, ohraničení projevy v predilekčních lokalizacích, ale i jinde na kůži. Nejedná se však o středně těžké funkční postižení nebo těžké funkční postižení ani se nejedná o zvlášť těžké funkční postižení. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb. nemění. Přiznání nemoci z povolání, které u žalobkyně trvá od roku 2004, není důvodem k přiznání invalidity. Žalobkyně není invalidní ani v I. stupni dle § 39 odst. 1 ZDP. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 15%. PK MPSV se ztotožnila s lékařem ČSSZ Brno ze dne 27. 1. 2021 ve stanovení stupně invalidity. PK MPSV dospěla po zhodnocení podkladové dokumentace ke zjištění, že posudkový závěr lékaře LPS námitkového řízení ČSSZ ze dne 27. 1. 2021 byl správný a lze jej potvrdit. PK MPSV dospěla po zhodnocení podkladové dokumentace ke zjištění, že posudkový závěr lékaře OSSZ Jihlava ze dne 11. 11. 2022 byl správný a lze jej potvrdit. Zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí neodpovídal žádnému stupni invalidity. PK MPSV stanovuje konečnou míru poklesu pracovní schopnosti na 15%. Dle **pracovní rekomendace** je žalobkyně schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

11. Soud předně k věci uvádí, že právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 ZDP, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího

stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 ZDP platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

12. Soud dále k věci uvádí, že správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
13. Náležitosti posudku pak upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného

druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č.j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz). U žalobkyně však nebyla shledána ani invalidita I. stupně, a tudíž posudek ani nemusel obsahovat případná doporučení k vhodnému druhu práce.

14. Soud k věci uvádí, že posudek PK MPSV byl vypracován PK MPSV zasedající v řádném složení za účasti lékaře s odborností ortopedie. Žalobkyně se zasedání komise zúčastnila. V posudku byly hodnoceny i lékařské zprávy, na které odkázala a doložila k žalobě, případně byly hodnoceny zprávy novější k datu vydání posudku, tj. aktuálněji popisující její zdravotní stav. Logicky však nemohly být hodnoceny novější lékařské zprávy vyhotovené až po datu vydání posudku. Dle názoru soudu byl tedy komplexně zhodnocen její zdravotní stav, a to nejenom na základě lékařských zpráv, přičemž k objektivnímu posouzení zdravotního stavu PK MPSV provedla sama její zdravotní prohlídku a žalobkyně i popsala své zdravotní obtíže. Posudek rovněž hodnotil i ji doložené lékařské zprávy z období roku 2021, které předložila i při jednání soudu. Soud k věci dále uvádí, že u žalobkyně se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž za rozhodné postižení je považováno kožní onemocnění. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti je hodnocena dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle kapitoly XII (Postižení kůže a podkožního vaziva) položka 3 (Kožní zánět na iritačním, alergickém nebo konstitucionálním podkladě - dermatitida, ekzém) písm. a) (lehké funkční postižení, ohraničené projevy v predilekčních lokalizacích ale i jinde na kůži nebo stabilizované formy dlouhodobých ekzémových změn při nízkém stupni exacerbací) s mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 5-15 %. S ohledem na všechna ostatní zdravotní postižení byla míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena při horní hranici, tj. 15 %. Nejedná se však položku 3 písm. b), tj. středně těžké funkční postižení - výrazné projevy s častými exacerbacemi na rozsáhlejších plochách kůže nebo generalizované stabilizované formy, snížení výkonnosti při běžném zatížení s mírou poklesu pracovní schopnosti 25-35 %. Nejedná se ani položku 3 písm. c), tj. těžké funkční postižení - rozsáhlé a opakovaně recidivující formy nebo generalizované formy bez dobré odpovědi na lokální nebo celkovou léčbu, značné snížení výkonnosti při obvyklém zatížení s mírou poklesu pracovní schopnosti 40-50 %. Nejedná se přitom ani o položku 3 písm. d), tj. zvláště těžké funkční postižení - formy s generalizací projevů, které přetrvávají na kůži několik let beze změn, komplikované nežádoucími účinky terapie s mírou poklesu 70 %. V souhrnu krajský soud tedy shledal, že předložený posudek PK MPSV je po stránce obsahové úplný a přesvědčivý, a splňuje tak požadavky kladené judikaturou na to, aby mohl být stěžejním důkazem o invaliditě žalobkyně. PK MPSV tak potvrdila, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil méně než 35 %, tj. žalobkyně nedosáhla ani na invaliditu prvního stupně. Soud považoval takto zjištěný skutkový stav za řádně zjištěný a vycházel z něho. Posudek rovněž splňoval všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. Žalobkyně pak sama žádný znalecký posudek, který by zpochybňoval závěry posudku PK MPSV a posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, nepředložila.
15. Soud k věci tedy dodává, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti představuje odbornou medicínskou otázku, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí, též znalosti z oboru posudkového lékařství a jejíž posouzení je zákonem svěřeno posudkovým orgánům (srov. § 4 odst. 2, § 8 a § 16 a zákona o provádění sociálního zabezpečení). Odborné posudkové závěry ovšem nepodléhají hodnocení soudu z hlediska jejich správnosti, neboť k tomu soudci nemají odborné lékařské znalosti. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a

pokud ano, které zdravotní postižení je považováno za jeho rozhodující příčinu. Za rozhodující příčinu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise je povinna odůvodnit zařazení zdravotního postižení pod konkrétní položku uvedené přílohy i určení míry poklesu pracovní schopnosti v rámci rozpětí stanoveného v jednotlivých položkách, včetně případného navýšení podle § 3 téže vyhlášky. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.).

16. Soud k věci rovněž uvádí, že úkolem posudkových lékařů i PK MPSV primárně není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Lékaři posudkové komise sice mohou v případě pochybností o průkaznosti některých nálezů provést při jednání orientační vyšetření posuzované osoby, není to však zákonem vyžadováno; případné závažné pochybnosti o zdravotním stavu by musely být řešeny vysláním posuzované osoby k vyšetření na některém z klinických pracovišť (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 3 Ads 254/2016-64).
17. Soud k věci pro úplnost uvádí, že případné zhoršení zdravotního stavu po vydání napadeného rozhodnutí žalované nemůže být v rámci tohoto přezkumu hodnoceno. Soud zde odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25.5.2007, č.j. 4 Ads 125/2006-39, podle něhož rozhoduje-li Česká správa sociálního zabezpečení o nároku na dávku, jejíž přiznání je podmíněno zdravotním stavem (zde: zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost, [§ 70 zákona č. 100/1988 Sb.](#), o sociálním zabezpečení), vychází z odborného lékařského posouzení o zdravotním stavu, který je zjišťován k datu rozhodnutí správního orgánu. Zhoršení zdravotního stavu po tomto datu může být předmětem posouzení teprve na základě nové žádosti.
18. Soud neprováděl dokazování lékařskými zprávami za období roku 2021, předložené při soudním jednání, neboť tyto byly hodnoceny PK MPSV. Soud pak neprováděl dokazování lékařskými zprávami z roku 2022, neboť byly vydány téměř s odstupem roku a půl od vydání napadeného rozhodnutí a mohou být předmětem nové žádosti žalobkyně. V posuzovaném případě nebylo tedy prokázáno, že by k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní v prvním stupni (pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %), a proto krajský soud shledal její žalobu jako nedůvodnou.
19. Soud k věci závěrem uvádí, že chápe obtížnou životní situaci i zdravotní obtíže žalobkyně a z toho plynoucí potíže na pracovním trhu, avšak tyto skutečnosti samy o sobě nemohou vést k jinému posouzení. S ohledem na výše uvedené totiž nebylo prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní v prvním stupni (pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %), a proto nemohl její žalobě vyhovět.

20. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl, jak je ve výroku I. uvedeno.
21. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. rozsudku). Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. června 2022

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce